

[Aksel Larsen.]

enskomstsituation. Det er jo en meget platonisk Kærlighed til dem. Jeg tror ikke, at Arbejdsmændene vil være tilfredse med det. Jeg tror, at naar samtlige 600 delegerede paa Kongressen vedtager noget saadant, er det Udtryk for, hvad hele Arbejderklassen og Arbejderbevægelsen vil og venter sig af en kommende Regering.

Medens jeg er ved dette Spørgsmaal til Socialdemokratiet, vil jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft naturligvis igen skulde benytte Lejligheden til at fortælle, at Kommunisterne ikke var Demokrater, men fjernstyrede. Det maa han saa inderligt gerne blive ved med. Jeg vil hellere være bekendt for at have Sympati for det Samfundssystem, der findes i Sovjetunionen, end i Tide og Utide at agitere for og hylde det Amerika, som har indført Taft Hardy-Loven og forbudt Strejker og reelt umuliggjort Fagbevægelsesarbejdet. (*Justitsministeren* [Elmquist]: Strejker de i Rusland?). Man strejker ikke i sin egen Kolonihave, Hr. Justitsminister. De russiske Arbejdere arbejder i Fabrikker, som de selv ejer, saa det vilde være taabeligt af dem, om de strejkede.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har saa travlt med Demokratiet, og nu har han faaet Attest fra de Konservative om, at de godt kan lide Socialdemokraterne, men ikke Kommunisterne. Jeg husker, at der engang var en demokratisk Politiker, der sagde til sine Vælgere: Begynder mine Fjender at rose mig, skal I tage jer i Agt for mig. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft er saa glad for Røst fra de Konservative, men hvad Demokrati angaar, vil jeg minde det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om, at hans Partis Hovedorgan for nylig i Anledning af det truende Valg skrev, at man burde gøre alt for at undgaa Valg, for det kan ikke gaa an at lade Vælgerne komme til Orde i en Situation, hvor vi risikerer, at Flertallet af Vælgerne vil stemme paa et af de socialistiske Partier. De Konservatives demokratiske Anskuelse gør Holdt, hvor der er Fare for, at Vælgerne giver Flertallet til Orde i Anskuelse, de Konservative ikke hylder.

Endelig har det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft fortalt, at Titusinder havde forladt Kommunisterne og vendt sig til Socialdemokraterne. Det faar vi at vide saa tit forud for et Valg. Forud for Valget i 1945 sagde han, at vi højst vilde faa 8—10 Mandater, og nu fortæller han noget lignende. Det maa han saa inderligt gerne fortsætte med, han bliver forhaabentlig ædru, naar Stemmestængerne foreligger Valgnatten — med

ædru mener jeg stemningsmæssigt, det ærede Medlem behøver ikke at kigge saadan paa mig. (*Hans Hedtoft*: Man kan jo aldrig vide!).

Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi Kommuniste mener, at de Krav, Fagbevægelsen har stillet forud for Overenskomstsituationen, er rimelige, og vi er af den Mening, at faar vi en anden Regering, hvori Arbejderbevægelsen skal deltage, maa det være denne Regerings Opgave nu endelig at hjælpe de fattige her i Landet til en mere retfærdig Fordeling af Byrder og Goder.

Vi ønsker en bedre Socialpolitik. Der maa skaffes ordentlige Løn- og Arbejdsvilkår i By og paa Land og sikres betryggende Leveforhold for gamle, Invalider og arbejdsudygtige og desuden indføres en virkelig Forsorg for Mor og Barn. Maa jeg tillade mig her at oplæse et kort Brev, jeg har faaet fra en Aldersrentemodtager i Vestsjælland. Denne gamle Mand skriver:

„Forholdene i Landkommunerne er aldeles utaalelige, særlig for de gamles Vedkommende. Sogneraadene søger paa alle tænkelige Maader at behandle dem saa slet som muligt. Her i Kommunen har Sogneraadet den Skik, at de, som faar Aldersrente, faar tildelt 1½ t Tørv som Brændselshjælp. Saa forleden Dag kom der ogsaa en Vogn til mig med 1½ t Tørv, det vil sige, det var mest Vand, saa smaskende vaade var de. Jeg nægtede Modtagelse af disse Tørv. Jeg klagede samtidig over disse Tørv, og saa sendte de mig i Stedet for 69 Kr. Men hvad Brændsel faar man for 69 Kr.? Man kan overhovedet intet Brændsel faa langt ude paa Landet. Fra Slagelse er der 12 km hertil, saa disse Penge vil gaa til Vognmanden, saa Brændsel faar man intet af. Aldrig har nogen Vinter set saa truende ud som denne, vi nu gaar i Møde. Vi faar maanedlig 138 Kr., Huslejen er 30 Kr., desuden er der mange andre maanedlige Udgifter, Elektricitet, Brandforsikring, Skat, Petroleum, Avis, Fornyelse af lidt Husgeraad af og til. Tilbage til Føde bliver der et saa ringe Beløb, at det er komplet umuligt at faa selv den allertarveligste Føde ud af det. Alt stiger i det uendelige. Det Beløb, som vi fik mere efter den nye Aldersrentelov, er opslugt flere Gange, saa vi nu er langt slettere stillet end før, thi Pristallet stiger jo ikke i Forhold til vore Indtægter. De, som udregner Pristallet, burde drages til Ansvar.

Ved Maj flyttede jeg hertil fra en anden Kommune. Der var jeg sat i Skat til 2 Kr. 05 Øre for hele Aaret. Forleden Dag